

Publicerad 2023-01-15 03:07 av Francisco Javier

Skam på Shamrock

Ingen människa är en ö.

Men min bedömning vrålar om motsvarigheten.

Jag är ensam men inte själv.

Det finns instruktioner om ordning och reda:

Riktlinjer och klockslag.

Lagar och möten.

Rutiner slipar sakta ut min personlighet.

Tills jag inte känner stolthet mer än när jag följer order.

Eller fascination över att mekaniken funkar precis som den ska.

Med vissa annorlunda orienteringar.

Än det vacklande, mänskliga psyket på ett lager.

Ja.

Det är inte svårt att se vart min dramatiska ton tog vägen.

Den blev satt på plats när ekonomin kollapsade.

Den gav plats till sunt förnuft och logik.

Framförhållning.

Framtiden.

"Sudda ,sudda, sudda bort din sura min"

Ersätt den med Netflix och kokain.

Ertappades av min spegelbild.

Att inget är vad det ser ut att vara när man tjänar mer pengar än sina föräldrar men inte har hälften av deras ansvar när de hade mig i samma ålder som jag är nu.

Och döda poeter och provocerande regissörer och galna musiker kittlar inte mitt intresse.

Längre.

För jag är numera material till en krossad dröm man hellre sjunger om än pratar med.

Men jag kan inte motarbeta vad som potentiellt kan bli mitt genombrott.

Vare sig det gäller akademiskt eller spiritueellt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Francisco Javier med Poeter.se id #155315 innehar upphovsrätten